

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 763/2022
31.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела утаја из члана 207. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Ђурђевића, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 221/22 од 26.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Ђурђевића, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 221/22 од 26.05.2022. године и предмет враћа на суђење Апелационом суду у Београду.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1471/21 од 29.10.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела утаја из члана 207. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени за време проверања у трајању од три године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара.

Истом пресудом оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 221/22 од 26.05.2022. године одбачена је жалба браниоца окривљеног изјављена против пресуде Првог основног суда у Београду К 1471/21 од 29.10.2021. године, као неблагоприятна.

Против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 221/22 од 26.05.2022. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Ђурђевић због повреде закона из члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијано решење и врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Наиме, из списка предмета се утврђује да је бранилац окривљеног првостепену пресуду примио 07.12.2021. године и поднео жалбу која је другостепеним решењем одбачена као неблагоприятна. Надаље, према стању у списима предмета бранилац окривљеног је препорученом пошиљком предао жалбу дана 15.12.2021. године, а рок за изјављивање жалбе је 8 дана и задњи дан за изјављивање жалбе за браниоца окривљеног је био 15.12.2021. године.

Међутим, у конкретном случају другостепени суд је жалбу браниоца окривљеног, изјављену дана 15.12.2021. године против простепене пресуде, погрешно оценио неблагоприятном, с обзиром да је, према стању у списима, првостепену пресуду бранилац окривљеног примио 07.12.2021. године, од ког дана почиње рачунање рока за изјављивање правног лека од 8 дана, а последњи дан за изјављивање жалбе је 15.12.2021. године, када је бранилац окривљеног препорученом пошиљком и поднео жалбу, што произилази из потврде о пријему пошиљке РЕ ... РС, а не дана 16.12.2021. године, како је то погрешно оценио другостепени суд.

Стога је по налажењу Врховног касационог суда неосновано другостепени суд жалбу окривљеног одбацио као неблагоприятну.

Приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је пре свега имао у виду да се у ситуацији када другостепени суд неблагоприятну жалбу изјављену против првостепене одлуке одбацио као такву, сматра да редовни правни лек није коришћен, те би у том смислу захтев за заштиту законитости био недозвољен, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд на чињеницу да је жалба благовремена, погрешно применио одредбе члана 455. став 1. ЗКП и 456. став 1. ЗКП, тако што је благовремену жалбу одбацио као неблагоприятну.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају ради се о повреди закона из члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се указује поднетим захтевом за заштиту законитости, за коју Врховни касациони суд сматра да је од значаја за правилну примену права, па је стога на основу члана 486. ЗКП усвојен захтев за заштиту законитости, укинута побијано решење и предмет враћен другостепеном суду ради одлучивања о изјављеној жалби.

Поред оцене да је реч о повреди од значаја за правилну примену права, Врховни касациони суд налази да се ради и о повреди једног од уставних права, јер је окривљеном другостепеном одлуком повређено право на приступ суду прописано чланом 32. став 1. Устава РС, које представља саставни део права на правично суђење, обзиром да је предуслов одлучивања о нечијим правима и обавезама, вођење поступка у коме ће се о тим правима и обавезама расправити и одлучити.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 486. став 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић